

РЕШЕНИЕ

№ 37649

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7068** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Глава трета, Раздел VIII от Закона за административните нарушения и наказания (чл.чл. 70-73).

Юрисконсулт – пълномощник на кмета на Столична община е заявил искане, на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, т. 8, вр. ал. 2, т. 8 ЗАНН за: А/ възобновяване на „административнонаказателното производство по КНАХД № 3586/2025 г. на Административен съд София – град; отмяна на постановеното по същото дело касационно Решение № 18545/30.05.2025 г. и оставяне в сила решението на СРС и оспореното НП; Б/ тълкуване нормата на чл. 167, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, в частта относно правото на общинските органи да съставят актове относно „паркиране“ и „престой“. Счита се, че касационното съдебно решение е „неправилно, незаконосъобразно и немотивирано, постановено при превратно и логически невярно тълкуване на правните норми“. В искането са изложени и доводи, как следва да се тълкува нормата на чл. 167, ал. 2 ЗДв.П.

З., посредством юрисконсулта: поддържа искането; не ангажира доказателства.

Ответникът Л. Н. Н. оспорва искането.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на същото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира приложените НАХД № 16825/2024 г. на СРС и КНАХД № 3586/2025 г. на Административен съд София – град, приема следното.

Искането е подадено в срока, определен с чл. 71, ал. 1, т. 3, вр. чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН от

надлежна страна (чл. 72, ал. 1, т. 2, вр. чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗАНН), с оглед на което е процесуално допустимо, за да бъде разгледано по същество, но е неоснователно.

На възобновяване по реда на Раздел VIII, Глава трета ЗАНН подлежат влезлите в законна сила актове, изброени в чл. 70, ал. 1 – сред тях (т. 7) и решенията на районния, и на административния съд. Материалноправните основания, при наличието на които административнонаказателно производство, приключило с влязъл в сила акт от изброените в ал. 1 на чл. 70 подлежи на възобновяване са изброени изрично и изчерпателно в разпоредбата на чл. 70, ал. 2, а именно: „1. с влязла в сила присъда или решение се установи, че някое от доказателствата, въз основа на които е издаден актът по ал. 1, е неистинско или с невярно съдържание; 2. с влязла в сила присъда или решение се установи, че актосъставител, наказващ орган, съдия, съдебен секретар, прокурор, страна или участник в производството е извършил престъпление във връзка с участието си в административнонаказателното производство; 3. се открият нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта; 4. с влязла в сила присъда се установи, че деянието, за което е наложено административното наказание, съставлява престъпление; 5. деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление; 6. с решение на Европейския съд по правата на човека е установено нарушение на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което има съществено значение за преписката или делото; 7. вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила лицето, по отношение на което е издаден актът по ал. 1, наказващият орган или собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, е бил лишен от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е бил надлежно представляван, както и когато не е могъл да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани; 8. с влязло в сила решение на съда се отмени административен акт, констатациите в който са взети предвид от наказващия орган при издаване на акта по ал. 1, т. 1 – 4“.

Искателят не твърди и не сочи доказателства за наличието на което и да е от изброените обстоятелства. Несъгласието му с мотивите на касационното съдебно решение, което юрисконсултът-пълномощник си позволява да коментирани и да подлага на критичен анализ няма правно значение за настоящото съдебно производство. Мнението му за „неправилност, незаконосъобразност и немотивираност“ на касационното съдебно решение не е сред обстоятелствата по чл. 70, ал. 2 ЗАНН, съответно не представлява основание за отмяна на влязло в сила касационно съдебно решение. Решенията на районния съд, постановени в производства по реда на Глава трета, Раздел V ЗАНН подлежат на касационно обжалване (чл. 63в) пред административния съд, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава Д. от Административнопроцесуалния кодекс. Касационното съдебно решение е окончателно – чл. 223 АПК. Предвиденият инстанционен съдебен контрол гарантира постигането на т. нар. „стабилитет“ на административните актове, което означава, че влязло в законна сила съдебно решение може да бъде отменено само в изрично предвидените хипотези, съответно – на основанията по чл. 70, ал. 2 ЗАНН и на основанията по чл. 239 АПК. За процесния случай са валидни нормите на чл. 70, ал. 2 ЗАНН, които се явяват специални. От друга страна компетентният в производството по реда на Глава трета, Раздел VIII ЗАНН административен съд (чл. 73, ал. 2, изр. второ ЗАНН) не дължи да тълкува по искане на лицето по чл. 72, ал. 1, т. 2 материалноправноправни норми от законови и/или подзаконови нормативни актове, които норми са били обект на изследване от касационна съдебна инстанция, нито да подлага на контрол

мотивите на същата инстанция.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 73 ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} тричленен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователно искането от кмета на Столична община, на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, т. 8, вр. ал. 2, т. 8 ЗАНН за: А/ възобновяване на „административнонаказателното производство по КНАХД № 3586/2025 г. на Административен съд София – град; отмяна на постановеното по същото дело касационно Решение № 18545/30.05.2025 г. и оставяне в сила решението на СРС и оспореното НП; Б/ тълкуване нормата на чл. 167, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, в частта относно правото на общинските органи да съставят актове, относно „паркиране“ и „престой“.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: